



**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. IV. Vtrum panis possit conuerti in corpus Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Accidentia
non solent
naturaliter
afficere
substantias
planè di-
uerfas.

Obiectio
eorum qui
volunt pa-
nem vini
corpori
Christi hy-
potheticè.
Resp.

remanere, quin potius, supposita fide præsentia Christi sub illis, lumen naturæ suadet sub iisdem non remanere panis substantiam, cum accidentia non soleant naturaliter afficere substantias planè diuerfas, non sit autem opus fingere miraculum Eucharistia mysterio non necessarium, immò minus conueniens.

Obijciunt præterea ex sensu formæ, quod com-
modius explicabitur quando de forma erit ser-
mo.

Pro sententia, quæ asserit panem hypostaticè
viri Verbo vel corpori Christi, & ita remanere
in hoc Sacramento, potest obijci, quod varij Pa-
tres hoc mysterium comparēt cum Incarnatione.

Resp. non comparare, quod sentiant per om-
nia esse similia, sed quia sicut in Eucharistia sunt
species panis, & caro Christi inconfuse, ita per
Incarnationem natura diuina & humana in Chri-
sto sine confusione sint inter se vnita.

ARTICVLVS III.

*Vtrum substantia panis, vel vini post
consecrationem huius Sacramenti
annihilatur?*

20.

Sensus arti-
culi.

Reprobat
duos mo-
dos dicendi.

Ostendit
non resolui
in præiac-
tè materia,
siue intelli-
gatur ma-
teria pri-
ma, siue
elementa.

POSITO quod sub speciebus non remaneat
substantia panis vel vini, inquit quid de illis
fiat, & reprobat duos hac de re dicendi modos,
quorum vnus est resolui in præiacentem materiā,
alter est annihilari. & quidem per præiacentem
materiā non videtur intelligi materia prima,
quæ est primum subiectum substantiale, cum ma-
teria prima iuxta D. Thom. non possit existere si-
ne forma, vel saltem naturalis rerum ordo id non
patitur, neque Eucharistia mysterium id requi-
rat: siue ergo materia prima possit existere sine
omni formā substantialem, siue non, non est asseren-
dum substantiam panis in illam resolui per conse-
crationem. 2. materia prima hic videretur relin-
qui, vt subfaret accidentibus, quod non est asse-
rendum, cum accidentia in hoc Sacramento exi-
stant sine subiecto.

Per materiam ergo præiacentem intelligenda
erunt elementa, in quæ panis substantia resolue-
retur, quod etiam dici nequit: vel enim illa ele-
menta existent sub speciebus vnā cum Christi
corpore, vel alibi: prius dici non debet. 1. quia Ec-
clesia nullam aliam substantiam agnoscit sub spe-
ciebus, quā Christi corpus. 2. cum accidentia
panis non respiciant huiusmodi elementa tanquam
subiectum connaturale, elementa non poterunt
sub illis conservari sine miraculo, quod fingitur
absque fundamento. adde eo casu non futuram
veram propositionem: *hoc est corpus meum*, cum
corpus esset pars aggregati, & proinde non posset
in recto prædicari de aggregato, vt ex dictis art.
præcedenti constat. non potest etiam dici quod
elementa, in quæ substantia panis est resoluta, ali-
bi existant, quia vel recederent in tempore, vel in
instanti, non possunt moueri in instanti, cum cor-
pus non possit in instanti deferre locum quan-
tum adæquatum, & alium adæquatum acquirere;
non debent etiam dici moueri in tempore, nam
eo casu dicendum esset vel aliquo tempore sub
eisdem accidentibus saltem aliquā parte acciden-
tium simul esse Christi corpus & elementa, cum
corpus Christi ponatur in instanti sub omni parte
accidentium panis; vel si dicantur recedere ante fi-

nem consecrationis, sit dicendum partem saltem
accidentium destitui subiecto substantiali; quod
non potest asseri, cum accidentia solum priuentur
subiecto substantiali, quando corpus Christi sub
illis ponitur. denique illa resolutio panis in ele-
menta potest ex eo refelli, quod ex illa sequeretur
panem non mutari, vel conuerti in corpus Chri-
sti, sed in huiusmodi elementa.

Vtrum hæc panis desitio sit annihilatio, infra
examinabitur.

ARTICVLVS IV.

*Vtrum panis possit conuerti in cor-
pus Christi?*

PRIMA conclusio, panis conuertitur in cor-
pus Christi.

Probat, corpus Christi non ponitur in hoc
Sacramento per motum localem; ergo per con-
uersionem panis in ipsum.

Conclusio est certa, quam tradit Trident. sess. 13.
cap. 4. dicens: *per consecrationem panis, & vini con-
uersionem fieri totius substantia panis in substantiam
corporis Christi, quod ipsum definitur can. 2. eiusdem
sess. traditur etiam in Florent. de Eucharistia Sa-
cramento.*

Probat ex Patribus citatis art. 1. & 2. Cyrillo
Hierosolymitano catechesi 4. mystagogicā, di-
cente vinum transmutari in sanguinem. Ambrosio
lib. de ijs qui mysterijs initiantur cap. 9. docen-
te mutari species elementorum. Emisleno di-
cente: *in multis sacerdos visibiles creaturas in substan-
tiam corporis & sanguinis sui verbo suo secretā po-
testate conuertit.* similia tradunt Damascenus lib.
4. de fide capit. 14. & Euthymius cap. 64. in
Matth.

Probat 2. ex eo quod forma consecrationis
ad sui veritatem postulet, vt substantia panis non
remaneat simul cum Christi corpore sub specie-
bus, & ex eo quod panis desinat esse, vt art. præce-
denti dictum est. ex his enim sequitur, & quod
corpus Christi non ponatur in hoc Sacramento
per motum localem, & quod ponatur per con-
uersionem panis in ipsum. Iuxta hanc explicatio-
nem videtur intelligenda probatio D. Thom. ne-
que enim videtur velle quod ita sit necesse cor-
pus Christi poni in hoc Sacramento per motum
localem, vel per conuersionem panis in ipsum, vt
alius modus sit planè impossibilis, sed quod sit ne-
cesse ita fieri, cum corpus Christi non ponatur
hic per motum localem, & constet substantiam
panis perire.

Secunda conclusio; hæc conuersio est superna-
turalis, solā Dei virtute effecta. tradunt Concilia
& Patres.

Probat, est totius substantia in substantiam,
quod superat vires agentis naturalis; hinc, vt tra-
dit responsio ad 1. & 2. in hac conuersione non
datur aliquid substantiale commune, quod sit sub
vtroque termino, quia illud solum inuenitur in
conuersione formali, seu, in quā formā succedit
formæ. idem patet ex Concil. Florent. §. tertium,
& ex Lateranensi, cap. firmiter, §. vna, de summa
Trinitate.

ARTI-